

Crisi. Contra les aparences

Mark Geffriaud, Ion Grigorescu, Tom Johnson, Jan Kopp, Molleindustria, Vacca

04.12.08 > 24.01.09

Inauguració: 04.12.08, 20h

àngels barcelona c. Pintor Fortuny, 27 | dim > dis : 12 > 14h ; 17 > 20:30 h.

+ espai 2 c. dels Angels, 16 | dim > dis : 17 > 20 h.

Crisi. Contra les aparences articula alguns del eixos fonamentals del nostre projecte de galeria. Hi reunim treballs que, partint d'un cert escepticisme, es construeixen sobre una pràctica crítica envers el propi medi artístic, la representació de la realitat i els llenguatges que des del món de l'art i el mediàtic codifiquen la nostra societat. El medi artístic emergeix llavors en el doble paper de producte social integrat en un medi productiu -com ho és el de les arts- i en el de plataforma crítica d'aquestes mateixes produccions.

Mitjançant l'equivoc com a estratègia envers les imatges i el sons, es sotmeten a judici sistemes estructurals com les eines de control de l'imaginari, la informació, el so ambiental, l'ús i la producció de violència, el control del coneixement, la rigidesa de les categories o l'excés d'estímul externs. *Crisi. Contra las aparences* invita l'observador a fer dialogar els artistes entre ells, però també a aquests amb els mitjans en que s'apoen.

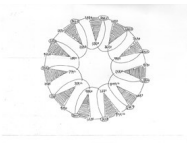
Mark Geffriaud | *Herbarium* | 2 projectors de diapositives i pàgines emmarcades en metacrilat.

Herbarium és una reflexió entorn la institucionalització de la cultura i els projectes de catalogació del coneixement. A través del que pot prendre's com a exemple paradigmàtic d'una tasca d'arxiu: l'herbolari, es dirigeix l'atenció de l'espectador al revers il·luminat de les pàgines. D'aquesta manera, es posa èmfasi en tot allò que els processos de selecció i jerarquització desestimen: totes aquelles coses que desapareixen perquè manquen de valor institucional. Una concepció compartimentada de la cultura se situa en clara confrontació amb una intenció artística que persegueix la dissolució de les categories.

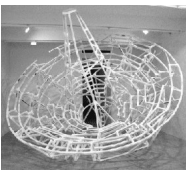
Ion Grigorescu | *The work or the labour* | 5 Fotografies color, 100 x 75 cm.

Presenta una sèrie de fotografies que reflexionen sobre el lloc que ocupen l'artista i el seu treball en l'entramat social. Fent-nos dubtar entre l'autorretrat i el simulacre, les escenes presenten un gest creatiu que es confon amb la realitat laboral d'un peó. Aquesta obra és el resultat d'una manera d'entendre el fet de ser artista: "no com un talent sinó com el plaer d'integrar-se en una ideologia o d'usurpar-la"¹.

Tom Johnson | *Study to become "twelve"* | 8 Dibuixos sobre paper 35 x 50 cm.

Compositor minimalista, treballa amb fórmules senzilles, escales limitades i materials sonors reduïts. La particularitat del seu treball compositiu és la utilització de seqüències basades en sèries lògiques, sovint emprant permutacions o seqüències matemàtiques. Els seus dibuixos abandonen la linealitat del pentagrama en favor d'una disposició espacial del so. Aquestes partitures matemàtiques corresponen a estudis previs per a la composició i donen accés als sistemes lògics sobre els quals se sustenta la seva música.

Jan Kopp | *Parabole* | Poliestirè i escaiola. Dimensions variables.

Parabole és un híbrid que emergeix d'una forma arquitectònica d'amfiteatre que, en bascular, evoca l'estructura d'una antena parabòlica. La forma remet a dos objectes –un arcaic i l'altre contemporani- que serveixen per a la transmissió d'informació, ja sigui visual o imaginària. Es planteja així una metàfora de la captura d'informació. Amb una escultura que no és una escultura, sinó un cadàver (alguna cosa molt més provisional que sòlida), l'artista s'exposa com a "bricoleur"² i sol·licita de l'espectador que completi el buit estructural però també la cadena temporal del desús i la disfuncionalitat d'un objecte aparentment inacabat.

Molleindustria | *The free culture game* | Videojoc en format flash. Projector i ratolí sense fil.

The free culture game és un joc sobre el conflicte entre la cultura lliure i el copyright, una visió crítica del sistema imatge/videojoc. L'objectiu del joc és crear i defensar la circulació del coneixement. Instant al jugador a repartir el coneixement abans que l'absorbeixi el copyright, no només planteja fins a quin punt és possible dotar d'autoria a les idees, sinó que també al·ludeix a aquelles idees que queden com a domini del mercat, per a reactivar-les mitjançant el coneixement.

Vacca | F & F en F drama (romàntic) | Instal·lació de so en 3 canals.

La instal·lació sonora de Vacca proposa sons fragmentats als quals no podem accedir, doncs ens és impossible abastar-los en la seva totalitat. Entre les diverses seqüències sonores (totes en tons de Fa), es troben fragments de F. Schubert i F. Chopin. Un acte que parodia la reapropiació postmoderna amb un atípic contingut romàntic que no té cabuda en l'espectacularitat de l'escena cultural.

¹ Ion Grigorescu, nov. 2008.

² Terme francès utilitzat per referir-se a un *manetes*.

BIO

Mark Geffraud (Vitry Sur Seine, França, 1977).

Viu i treballa a París. Les obres de Mark Geffraud al·ludeixen a la compartimentació i arbitrariedad dels processos de insitucionalització i transmissió de la cultura. Les seves peces utilitzen elements de les esmentades empreses però la dinàmica que les travessa provoca processos cognitius oposats. El malentès, allò aleatori, allò lúdic i les superposicions són eines crítiques que diposita en mans de l'observador en favor de sistemes d'associació de coneixements més laxos. Ha realitzat exposicions individuals en la galeria GB Agency i en el Palais de Toquio a París. Ha exposat en mostres col·lectives com La Biennal de Lió (França) o en el Centre d'Art Contemporani Nicolaj de Copenague (Dinamarca).

Ion Grigorescu (Bucarest, Romania, 1945). Viu i treballa a Bucarest.

És un dels artistes romanesos més significatius. Des de 1967, emprant formats com la fotografia, el vídeo i la performance ha estat treballant temes com la sexualitat, el cos, el treball i la política basant-se en el temps com element transformador. De la mateixa manera, la categoria d' "artista" ha estat objecte d'aquesta examinació com a part d'un procés autobiogràfic, que l' ha conduït a assumir un rol dialèctic envers els sistemes que regeixen la realitat. Ha exposat de manera individual a la JGM Gallerie de París (França), en el Salzburger Kunstverein a Suïssa o en el Museu Nacional d' Art Contemporani de Bucarest. Ha participat en la darrera Documenta de Kassel, així com a múltiples exposicions col·lectives en espais com la National Gallery of Art de Varsovia, el MUMOK de Vienna o el GfZK de Leipzig, entre altres.

Tom Johnson (Colorado, EE.UU. 1939). Viu i treballa a París. Entre les seves composicions musicals destaquen òperes com *The Four Note Opera* (1972) o *Riemannoper* (1988). Les seves obres no-operístiques més interpretades inclouen *Bedtime Stories*, *Rational Melodies*, *Music and Questions*, *Counting Duets*, *Tango*, *Narayana's Cows*, i *Failing: a very difficult piece for solo string bass*. La seva composició més extensa, *Bonhoeffer Oratorium*, és una peça de dues hores per a orquestra i solistes amb text del teòleg alemany Dietrich Bonhoeffer, va ser premiada en Maastrich en 1966 i ha estat presentada a Berlín i Nova York. Johnson també ha escrit peces radiofòniques com *J'entends un choeur* (comissariada per Radio France pel Premi Itàlia, 1993), *Music and Questions* i *Die Melodiemaschinen*. Els seus projectes més recents són composicions per a instruments solistes, com per exemple: *Combinations for String Quartet*, presentada a Berlín amb motiu del MärzMusik Festival al 2004 .

Jan Kopp (1970, Frankfurt, Alemanya). Viu i treballa a París. El treball de Jan Kopp s'infiltra en la maquinària social entesa com a engranatge de significats, per a destapar i qüestionar els processos d'assimilació de allò simbòlic. Contrastant imatges creades amb imatges prestades o heretades, apel·lant a llurs valors connotatius pretén revisar i fins i tot invertir els significats. Recentment ha exposat de manera individual a la Galerie Misonneuve (París), Martos Gallery (Nova York) o el FRAC Alsace (França). La seva obra ha pogut veure's en mostres col·lectives en centres com: el PS1 (Nova York), la Bienal de Moscou, Museum of Contemporary Art de Guangzhou (Xina), Shedhalle (Zurich), Kunsthalle Tirol (Àustria) o en el ICC (Tòquio).

Molleindustria (col·lectiu d'artistes, dissenyadors i programadors fundada a Milà l'any 2004).

L'aproximació que fan dels videojocs centrant-se en les seves implicacions sociopolítiques inclou a activistes cibernetics, el "net-art", jugadors habituals o crítics i detractors del videojoc. Trien el joc *online* com a plataforma per evitar els canals de distribució del gran públic. Utilitzant formules senzilles però incisives, pretenen establir un punt de partida per al desenvolupament de jocs crítics. Fins a ara, la seva producció ha tractat temes com: les condicions laborals, la identitat i els estereotips sexuals, la religió i la memòria col·lectiva.. Des de la seva fundació han format part de múltiples exposicions i tallers en centres com: Laboral (Gijón), La Casa Encendida, (Madrid), el Centre d'Art La Panera (Lleida), CCCB (Barcelona), Museum of Contemporary Art Vojvodina, Novi Sad (Sèrbia), Centre Pompidou (París) o The Israeli center for Digital Art (Israel), entre altres.

Vacca. Viu i treballa a Barcelona. La seva trajectòria explora les diferents vessants de l'art basat en elements sonors. Des de 1990, desenvolupa una activitat artística que s'aproxima al so en el seu potencial comunicatiu i en la seva dimensió processual. Les seves obres atorguen especial importància a la realitat, a l'experiència sonora quotidiana i a la "insignificança sonora" en línia amb la seva militància per un art emancipat de l'atractiu i dels propòsits essencials. Vacca ha mostrat els seus projectes de forma individual o en col·laboració amb altres artistes en diferents espais com el Museu MACBA, La Capella, el Centre d'Art Santa Mònica, la Fundació "La Caixa" o el Teatre Lliure (Barcelona); el Espai Guinovart d'Agramunt (Lleida); el Palau Ducal Dels Borja (Gandía); el MNCARS o la Galeria Helga d'Alvear (Madrid) i la Galeria Play (Berlín). Entre els artistes amb els quals ha col·laborat es troben: Pep Durán, Carlos Pazos o Javier Peñafiel.